

med til, at man mister tilliden og troværdigheden omkring det at gøre noget med miljøafgifter.

Vi vil også meget hellere sige ligeud, at vi synes, at det er godt, at vi har bevæget os ud i ting, som nogle jo kalder fleksible mekanismer – lad os bare gøre det – i en diskussion om at sælge CO₂-kvoter, en diskussion om i højere grad at bruge joint implementation; jeg har faktisk hørt, at miljøministeren også nu tilkendegiver, at miljøministeren er med på området, og så vil jeg godt sige, at vi fra Venstres side sammen med en række øvrige borgerlige partier jo vil fremsætte forslag om joint implementation igen, og at man i virkeligheden burde afskaffe de grønne afgifter i Danmark og erstatte dem med joint implementation. Det er jo, fordi vi må indrømme, at det danske erhvervsliv bliver udkonkurreret i en skævvridende konkurrence, fordi vi har nogle afgifter, som ikke er i det øvrige EU f.eks. Det burde vi tage hånd om.

Så vil jeg godt sige til sidst her, at når vi kommer til Buenos Aires, så vil vores forhandlingslinje være den, vi tidligere har lagt. Vi vil selvfølgelig tage den debat om, at vi gør noget ved CO₂-udslippet. Vi vil også kigge på det, som jeg sagde i mine indledende bemærkninger, at vi fastholder, at vi vil have vurderingen af det økonomiske. Jeg kunne godt tænke mig at spørge miljøministeren ved den her lejlighed, om ikke det er korrekt, at vi jo hverken har en videnskabelig eller en økonomisk undersøgelse, der ligger til grund for, at vi lige vælger 1990 som udgangspunkt, når vi diskuterer reduktion i CO₂.

Derfor er vi nødt til stedse at vurdere det, og det bør vi også gøre i Buenos Aires. Vi tager gerne hele debatten op, når vi kommer hjem igen, for det kunne godt være, at når vi nu, som ministeren har sagt et par gange, skal kigge lidt på handleplaner, jamen så er vi også rede til at diskutere de handleplaner for, hvordan det bliver implementeret i Danmark.

Men foreløbig vil vi koncentrere os om det, der kommer dernede, og vi glæder os over, at vi har fået nye redskaber med til at reducere CO₂-udslippet. Det har længe været et ønske, og det vil vi godt have lov til at sige tak for.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Nu ved jeg godt, at det er en diskussion om verdens klima, men jeg vil ikke undlade at sige, at 20 pct. af verdens befolkning sulter. Der er

mange ulande, der står i en forfærdelig dårlig situation, og det aspekt mener jeg også at vi er påskudt til at tage ind i billedet, når vi snakker CO₂-udledninger osv.; der skal være plads til, at de meget fattige lande kan udvikle sig.

Men det, der egentlig fik mig herop, var et spørgsmål til hr. Hans Christian Schmidt til noget, jeg ikke rigtig forstod. Hr. Hans Christian Schmidt sagde, at joint implementation skulle erstatte de grønne afgifter i Danmark. Nu har jeg forstået det sådan, at joint implementation er projekter for danske virksomheder, som udføres i virksomheder i andre lande. Hvordan skal det fungere, sådan at det skal komme til at erstatte de grønne afgifter? Jeg kan ikke se, at det har noget med hinanden at gøre.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg bliver først nødt til lige at lykønske hr. Schmidt. Hr. Schmidt kan jo kun være tilfreds med debatten; hr. Schmidt har fået nye redskaber; den her debat er en sejr for Venstres holdning i miljødebatten. De borgerlige kan notere en lille sejr, måske endda en stor sejr. Men på den baggrund vil jeg spørge hr. Schmidt: Når nu vi skal til at opleve mere og mere joint implementation, hvor bliver så troværdigheden af? Punkt 1: Hvordan vil hr. Schmidt sikre, at vi hele tiden får den mest ypperlige teknologi med hensyn til f.eks. vedvarende energi, når vi netop ved i Danmark, at den er fremmet ved hjælp af et afgiftssystem, ved hjælp af bevidst indgreb fra statens side?

Det andet er: Hvordan vil hr. Schmidt sikre, at vi bliver troværdige i ulandenes øjne, i tredjelændenes øjne, hvis vi ikke fejrer så meget som muligt for egen dør, og det er jo det, hr. Schmidt arbejder imod gennem sin joint implementation?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Må jeg ikke lige først kvittere for – skal vi sige – den sejr, som hr. Søren Kolstrup mener Venstre har fået. Det er en misforståelse. Det er miljøet og Venstre, der har fået en sejr. Det vil være helt forkert at tilskrive Venstre den alene.

Til hr. Martin Glerup: Må jeg så ikke godt sige, at når vi kigger på de grønne afgifter og joint implementation, så var det sådan set lidt i det lys, som hr. Søren Kolstrup jo senere fortalte om, at jeg troede, man var blevet så begejstret for det – det forslag, som hr. Glerup jo kender